

ACC. N:R M. 15203: 1-2.

Landskap: Skåne Upptecknare: Margit Forsström
Härad: Luggude Berättare: Matte Böberg, Farkull
Socken: Farkull Berättarens yrke: murare, f. d. lantbrukare
Uppteckningsår: 1960 Född år 1908 i Farkull

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Om berättarens barndomshem. s. 1-2.

Skåtit s. 1.

Bak. s. 1.

Belysning. s. 1.

Värning. s. 1.

Bryskvädare. s. 1.

Tröskning. s. 1-2.

Inväskning. s. 2.

Långkläder. s. 2.

Ull. s. 2.

m. m.

Skriv endast på denna sida.

Berättaren bodde tillsammans med sin mor i sitt barndomshem tills för några år sedan då modern dog. Innan dess var allt oförändrat, för modern ville ogärna ändra något. Det var ett boningshus med tre rum och kök och vind och en stalllänga. Lite jord arrenderades från Farhults kyrka, Huset var från 1880.

I köket var stengolv (tegelplattor) till 1950, då modern dog. Där var också en stor spis med gångar, som värmdes upp hela huset. I ena rummet var en utläggare. På golven hällde man sand innan man sopade, för att få rent.

Man hade en del egna djur: får, höns, ko, kalv och naturligtvis en hushållsgris. Man slaktade när det var kallt, någon gång mellan jul och mars. Det var grisen och någon kalv man slaktade, men även får. Då gjordes korv av alla sorter.

En gång i månaden bakade man. Det var mest mjukt bröd, som förvarades i källaren. Osiktade fullkornsskorpor hängdes att torka i påsar på vinden, där de fick hänga tills man behövde dem. Vid julbaket var det särskild fest. Då bakades vetebröd, och barnen gick och nöp smakbitar av degen. Då bakades också massor med kakor. Smör kärnades hemma. Det har ber gjort. Man använde en stor stötkärna.

Det var väldigt trevligt på vinterkvällarna, då kvinnorna satt och spann, kardade, stickade eller vävde till ljuset av en brasa. Särskilt var spinnrockens ljud hemtrevligt. Någon vidare belysning var det inte, utan man satt nästan i mörker. Så småningom fick man fotogenlampor, dessförinnan fanns det några stickor.

Allting vävdes hemma: tyger till känningar och kostymer, mattor, bolstervar m.m. Männens kostymer syddes av byaskräddare, annars sydde kvinnorna allt.

Kvinnorna hade slavgöra på den tiden, de arbetade jämt, Männen hade det bättre. De gjorde inte mycket på vintrarna. Docktröskade de då med slaga på logen. Det var

inte alltid de var färdiga till jul. För 30-40 år sedan slutade man använda slaga.

Byalaget skottade snön. Två från varje gård så att det blev ungefär 50 i ett lag. Länsman inspekterade snöskottningen.

I sängen hade man underst en madrass stoppad med långhalm, senare hackelse. Fjäderdynorna, som man hade både över och under sig stoppades med gåsfjäder. Även hönsfjäder användes av dem, som inte hade det så bra.

Ber hjälpte sin mor mycket med att karda ull. Bl. a. under sista kriget kardade de mycket och sålde till folk, som skulle sticka strumpor o. dyl. till armén.

Ber hade lite ull och demonstrerade hur man kardar. Det blev små tunna jämna rullar.

På vinden hade ber två sycken kistor från 1700-talet, som tillhörde några av hans 5 syskon. Dessutom fanns där 1 bandvävstol, 1 spolare och ett par kardor.